Szanowni Państwo!

Oddajemy w Państwa ręce kolejny autorski przegląd orzecznictwa podatkowego, w ramach którego wybieramy i komentujemy najciekawsze wyroki w sprawach podatkowych. Życzymy miłej lektury!

Spis treści

1. Zakład budowlany a pierwsza zaliczka CIT – WSA po stronie podatnika – wyrok WSA w Gliwicach z 19 lutego 2026 r., sygn. I SA/Gl 594/25.....2

2. Błąd na fakturze a VAT naliczony – NSA przesądza o korekcie „wstecz"– wyrok NSA z 13 stycznia 2026 r., sygn. akt I FSK 211/23 5

3. Odsetki od pożyczki a ukryte zyski – wyrok WSA w Łodzi z 11 lutego 2026 r., sygn. I SA/Łd 598/25 8

4. Korekty cen transferowych a VAT – stanowisko TSUE coraz jaśniejsze – opinia Rzeczniczki Generalnej z 15 stycznia 2026 r., sygn. C-603/24 Stellantis Portugal.....11

5. Cash-pooling – podstawa opodatkowania i moment poboru WHT – wyrok NSA z 17 grudnia 2025 r. , sygn. II FSK 471/23.....14

6. Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości transformatorów znajdujących się w budynku – wyrok WSA w Gdańsku z 27 stycznia 2026 r., sygn. I SA/Gd 795/25.....17

Zakład budowlany a pierwsza zaliczka CIT – WSA po stronie podatnika

Wyrok WSA w Gliwicach z 19 lutego 2026 r., sygn. I SA/Gl 594/25

W przypadku zakładu, który powstaje po upływie 12 miesięcy prowadzenia prac budowlanych, obowiązek zapłaty pierwszej zaliczki na CIT oraz złożenia pierwszego zeznania CIT-8 aktualizuje się dopiero z chwilą powstania zakładu (tj. po upływie 12 miesięcy), a nie wstecznie od dnia rozpoczęcia robót budowlanych.

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła czeskiej spółki prowadzącej działalność w branży budowlano-montażowej. Realizowała ona w Polsce projekt budowlano-montażowy. Prace budowlane na terytorium Polski rozpoczęły się 3 listopada 2023 r. i – wbrew pierwotnym założeniom – trwały dłużej niż 12 miesięcy. Spółka posiadała w Polsce personel wykonujący prace, zaplecze techniczne oraz korzystała z podwykonawców, przy czym wszystkie decyzje biznesowe podejmowane były w Czechach.

Spółka wystąpiła o interpretację indywidualną, pytając m.in.:

1. kiedy należy zapłacić pierwszą zaliczkę na CIT w związku z powstaniem zakładu,
2. za jaki okres należy złożyć pierwsze zeznanie CIT-8.

Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał, że choć zakład powstaje po upływie 12 miesięcy, to po przekroczeniu tego okresu należy uznać, że zakład istniał od samego początku prac.

W konsekwencji organ stwierdził, że spółka powinna wpłacić zaliczki na CIT już od dnia rozpoczęcia robót budowlanych, a wpłatę podatku powinna powiększyć o odsetki od zaległości podatkowych. Organ stwierdził również, że spółka powinna składać zeznania CIT-8 według standardowych rocznych zasad.

Stanowisko WSA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach nie podzielił stanowiska organu i uchylił interpretację w części dotyczącej zaliczek oraz zeznania rocznego.

Sąd wskazał, że:

- obowiązek podatkowy jest warunkiem koniecznym powstania zobowiązania podatkowego,
- w przypadku zakładu obowiązek podatkowy powstaje dopiero z chwilą spełnienia przesłanki 12 miesięcy, o której mowa w art. 5 ust. 3 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania,
- skoro przed upływem tego okresu nie istnieje zakład podatkowy, nie istnieje ograniczony obowiązek podatkowy w Polsce, to podatnik nie może być zobowiązany do zapłaty zaliczek ani do składania deklaracji.

WSA zwrócił uwagę na wewnętrzną sprzeczność argumentacji organu, który z jednej strony przyjmował, że obowiązek podatkowy powstaje po 12 miesiącach, a z drugiej nakładał obowiązki płatnicze za okres wcześniejszy.

Zdaniem sądu, taka wykładnia narusza podstawowe konstrukcje prawa podatkowego, zgodnie z którymi obowiązek podatkowy determinuje powstanie zobowiązania podatkowego, które z kolei skutkuje koniecznością zapłaty podatku.

Podejście organu prowadziłoby do niedopuszczalnej sytuacji, w której podatnik byłby obciążony odsetkami za okres, w którym nie miał prawnej możliwości zapłaty podatku.

Stanowisko organu pozostaje także w sprzeczności z celem regulacji dotyczących zakładów budowlanych.

Okiem eksperta ABC Tax – Tomasz Napierała

WSA jednoznacznie potwierdził, że pierwsza zaliczka na CIT dla zakładu budowlanego jest należna za miesiąc, w którym mija 12 miesięcy prowadzenia prac i obejmuje dochód wygenerowany od dnia rozpoczęcia robót do końca tego miesiąca.

Z kolei pierwsze zeznanie CIT-8 obejmuje okres od dnia rozpoczęcia prac budowlanych do końca roku podatkowego i składane jest po powstaniu zakładu, a nie wcześniej.

Wyrok ma istotne znaczenie dla zagranicznych wykonawców realizujących długotrwałe projekty budowlane w Polsce, w szczególności:

- ogranicza ryzyko powstania „automatycznych" zaległości podatkowych,
- potwierdza, że konstrukcja zakładu budowlanego odsuwa w czasie zarówno obowiązek podatkowy, jak i obowiązki formalne,
- podważa praktykę fiskusa polegającą na retroaktywnym naliczaniu zaliczek CIT.

Tomasz Napierała
Doradca podatkowy
Partner w ABC Tax

tel. 797 720 901
tnapierala@abctax.com.pl

Błąd na fakturze a VAT naliczony – NSA przesądza o korekcie „wstecz”

Wyrok NSA z 13 stycznia 2026 r., sygn. akt I FSK 211/23

Kwestia momentu korekty VAT naliczonego w przypadku błędów w fakturach od lat budzi istotne wątpliwości praktyczne. Czy pomyłka w ilości lub cenie towaru oznacza konieczność cofnięcia się do okresu pierwotnego odliczenia, czy też dopuszczalna jest korekta „na bieżąco”? Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 stycznia 2026 r. opowiedział się po stronie fiskusa, rozstrzygając spór na niekorzyść podatników.

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła spółki zajmującej się dystrybucją opon. W prowadzonej działalności zdarzały się sytuacje, w których otrzymywane faktury zawierały błędy w ilości lub cenie nabywanych towarów lub usług. Były to niezamierzone pomyłki, wykrywane zarówno przez spółkę, jak i przez jej dostawców.

Błędy korygowano albo po uzgodnieniach między stronami, albo poprzez jednostronne wystawienie faktury korygującej przez dostawcę, którą spółka akceptowała i ujmowała w księgach. Na tym tle spółka wystąpiła o interpretację indywidualną, pytając o właściwy moment obniżenia VAT naliczonego.

Czego dotyczył problem spółki?

Spółka stała na stanowisku, że korekta VAT naliczonego powinna następować:

- w miesiącu uzgodnienia pomyłki – gdy błąd był potwierdzany w korespondencji między stronami,
- w miesiącu otrzymania faktury korygującej – gdy dostawca samodzielnie wystawił korektę.

W ocenie spółki były to sytuacje typowo korekcyjne, które nie podważały istnienia transakcji.

Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej nie zgodził się z tym podejściem. W interpretacji indywidualnej uznał, że **błąd w ilości lub cenie oznacza, iż faktura od samego początku nie odzwierciedlała rzeczywistego zdarzenia gospodarczego.**

W konsekwencji organ zastosował art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT, zgodnie z którym faktury dokumentujące czynności niedokonane – w odpowiedniej części – nie dają prawa do odliczenia VAT. Skoro więc prawo to nie powstało pierwotnie, podatnik ma obowiązek skorygować odliczenie „wstecz", tj. w okresie, w którym VAT został pierwotnie odliczony.

Stanowisko WSA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie zgodził się z organem i uchylił interpretację. WSA uznał, że art. 88 ustawy o VAT służy zwalczaniu nadużyć i oszustw podatkowych, a nie obejmuje niezamierzonych, technicznych pomyłek. W takich przypadkach – zdaniem sądu – zastosowanie powinny znaleźć przepisy art. 29a ustawy o VAT.

Odmienne stanowisko zajął jednak Naczelny Sąd Administracyjny. NSA uchylił wyrok WSA i oddalił skargę spółki, uznając, że **zawyżenie ilości lub ceny powoduje, iż faktura w tej części od początku nie dokumentuje rzeczywistej transakcji.** Skoro faktura nie odzwierciedlała rzeczywistości już w chwili wystawienia, to w tym zakresie nie powstało prawo do odliczenia VAT naliczonego.

Sąd podkreślił, że prawo do odliczenia przysługuje wyłącznie w zakresie rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a **dopuszczenie bieżącej korekty prowadziłoby do czasowego korzystania z odliczenia na podstawie nierzetelnej faktury.**

Okiem ekspertki ABC Tax – Elżbieta Skurczak

Sprawa rozstrzygana przez NSA dotyczyła stanu prawnego sprzed 1 lutego 2026 r., a zatem okresu, w którym obowiązywały przepisy wprowadzone pakietami SLIM VAT.

Zgodnie z brzmieniem obowiązującego wówczas art. 86 ust. 19a ustawy o VAT, w przypadku obniżenia podstawy opodatkowania lub stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze, nabywca towaru lub usługi był zobowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego **w rozliczeniu za okres, w którym warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy towarów lub świadczenia usług lub kwoty podatku wykazanego na fakturze zostały uzgodnione z dostawcą towarów lub usługodawcą,** jeżeli przed upływem tego okresu rozliczeniowego te warunki zostały spełnione.

NSA rozstrzygając sprawę uznał, że ww. przepisy nie znajdują zastosowania, bo – zgodnie z art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT – nabywca w takich sytuacjach w ogóle nie ma prawa do odliczenia VAT naliczonego w części, w której faktura jest zawyżona.

Stanowisko NSA jest niekorzystne dla podatników, oznacza bowiem, że w przypadku odliczenia VAT naliczonego z faktury zawierającej błędy / omyłki skutkujące zawyżeniem podstawy opodatkowania i podatku VAT, po stronie nabywcy powstaje zaległość podatkowa.

Warto zauważyć, że pomimo iż od 1 lutego 2026 r. przepisy w zakresie ujmowania faktur korygujących zostały zmienione w związku z wdrożeniem KSeF, stanowisko NSA może znaleźć zastosowanie również w nowym stanie prawnym. Przepis art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT nie uległ bowiem zmianie, a zdaniem NSA to właśnie ten przepis ma zastosowanie w opisanych okolicznościach.

Elżbieta Skurczak
Radca prawny
Partner w ABC Tax

tel. 533 336 434
eskurczak@abctax.com.pl

Odsetki od pożyczki a ukryte zyski

Wyrok WSA w Łodzi z 11 lutego 2026 r., sygn. I SA/Łd 598/25

Stan faktyczny

Spółka deweloperska korzystająca z estońskiego CIT (od 2024 r.) finansowała działalność pożyczkami od podmiotu powiązanego — **zarówno przed wejściem w estoński CIT, jak i w trakcie.** Odsetki od tych pożyczek przypadały do zapłaty w okresie opodatkowania ryczałtem. Spółka twierdziła, że pożyczki są gospodarczo uzasadnione, rynkowe i nie służą dystrybucji zysku.

Spółka zapytała, czy odsetki od pożyczek od podmiotów powiązanych stanowią ukryte zyski w rozumieniu art. 28m CIT estońskiego. Zgodnie bowiem z tym przepisem, przez ukryte zyski, rozumie się świadczenia pieniężne, niepieniężne, odpłatne, nieodpłatne lub częściowo odpłatne, **wykonane w związku z prawem do udziału w zysku**, inne niż podzielony zysk, których beneficjentem, bezpośrednio lub pośrednio, jest udziałowiec, akcjonariusz albo wspólnik lub podmiot powiązany bezpośrednio lub pośrednio z podatnikiem lub z tym udziałowcem, akcjonariuszem albo wspólnikiem, w szczególności (...) odsetki, (...) od pożyczki udzielonej podatnikowi przez udziałowca czy nadwyżkę wartości rynkowej transakcji określoną zgodnie z art. 11c ponad ustaloną cenę tej transakcji.

Stanowisko Spółki i organu podatkowego

Zdaniem Spółki, odsetki od pożyczek nie są ukrytym zyskiem, bowiem:

- nie mają związku z prawem do udziału w zysku,
- pożyczki wynikają z realnych potrzeb biznesowych i gdyby nie zostały otrzymane od podmiotu powiązanego to byłyby pozyskane także od podmiotów niepowiązanych,
- pożyczki udzielone są na warunkach rynkowych,
- pożyczka nie jest dywidendą (jest zwrotna).

Organ nie zgodził się z podatnikiem, wskazując, że art. 28m ust. 4 CITu zawiera wyłączenia z kategorii ukrytych zysków tj. kwotę pożyczki (kredytu) zwróconej przez podatnika podmiotowi powiązanemu. Z wyłączenia nie korzystają jednak odsetki, prowizje, wynagrodzenia i opłaty związane z udzieloną pożyczką.

Spółka złożyła skargę do sądu administracyjnego.

Stanowisko WSA

WSA w Łodzi oddalił skargę podatnika. Sąd uznał, że organ słusznie zauważył, że ustawodawca nie uzależnia wyłączenia od tego, czy umowa pożyczki została zawarta na warunkach rynkowych, z uwzględnieniem potrzeb ekonomicznych podmiotu, co akcentował podatnik we wniosku i argumentach skargi.

Wykładnia przywołanych norm prawnych prowadzi do wniosku, że kwota odsetek od pożyczki udzielonej przez podmiot powiązany przed wejściem CIT estońskiego, jak i udzielonej w przyszłości będzie stanowić dochód z tytułu ukrytych zysków, nawet wówczas, gdy transakcja dokonana zostanie na warunkach rynkowych, nieodbiegających od przyjmowanych przez podatnika w działalności prowadzonej z podmiotami niezależnymi.

Sąd zwrócił także uwagę, że Spółka nie zarzuciła naruszenia art. 28m ust. 4 pkt 3 CITu, a to był kluczowy przepis dla sprawy.

Okiem ekspertki ABC Tax – Natalia Chwała

Wyrok WSA potwierdza restrykcyjne i literalne podejście organów podatkowych oraz sądów administracyjnych do kwalifikacji świadczeń dokonywanych na rzecz podmiotów powiązanych w reżimie estońskiego CIT. Orzeczenie wpisuje się w utrwalającą się linię interpretacyjną, zgodnie z którą odsetki od pożyczek udzielonych spółce przez podmioty powiązane stanowią ukryte zyski, niezależnie od ich rynkowego charakteru czy gospodarczego uzasadnienia.

W konsekwencji, estoński CIT nie jest neutralny dla finansowania dłużnego w grupach kapitałowych, a jego zastosowanie wymaga nie tylko analizy podatkowej „na wejściu", ale także bieżącego monitoringu przepływów finansowych z podmiotami powiązanymi.

Natalia Chwała
Doradczyni podatkowa
Partner w ABC Tax

tel. 790 720 902
nchwala@abctax.com.pl

Korekty cen transferowych a VAT – stanowisko TSUE coraz jaśniejsze

Opinia Rzeczniczki Generalnej z 15 stycznia 2026 r., sygn. C-603/24 Stellantis Portugal

Opinia Rzeczniczki Generalnej Juliane Kokott z 15 stycznia 2026 r. w sprawie C-603/24 Stellantis Portugal odnosi się do problemu wpływu korekty ceny na rozliczenia VAT. Wskazuje, w jakich sytuacjach korekty stosowane w ramach rozliczeń wewnątrzgrupowych mogą mieć znaczenie na gruncie VAT, a kiedy pozostają dla tego podatku neutralne.

Stan faktyczny i stanowisko organu podatkowego

Portugalska spółka dystrybucyjna z grupy General Motors kupowała pojazdy od spółek produkcyjnych z tej samej grupy. Następnie sprzedawała je lokalnym dealerom. Zgodnie z polityką cen transferowych spółka miała osiągać z góry określony poziom zysku operacyjnego.

Cel ten realizowano poprzez korekty ceny zakupu pojazdów stosowane w ramach rozliczeń wewnątrzgrupowych. Korekty były dokonywane po zakończeniu okresu rozliczeniowego. Ostateczna cena zależała od rzeczywiście poniesionych kosztów przez spółkę dystrybucyjną, w tym kosztów gwarancji oraz kosztów działalności operacyjnej. Korekty były dokumentowane notami uznaniowymi lub obciążeniowymi.

W okresie objętym sporem cena zakupu pojazdów została obniżona, tj. portugalska spółka dystrybucyjna otrzymała zwrot części wcześniej zapłaconej ceny.

Organ podatkowy uznał, że zwrot ten stanowi wynagrodzenie za usługi świadczone przez spółkę dystrybucyjną na rzecz producentów. W konsekwencji zakwestionowano brak opodatkowania tych rozliczeń podatkiem VAT. Sprawa trafiła do sądu krajowego, który skierował pytanie prejudycjalne do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Stanowisko Rzeczniczki Generalnej

Rzeczniczka Generalna jednoznacznie zakwestionowała stanowisko organu podatkowego.

Po pierwsze, podkreśliła, że korekty stosowane w ramach rozliczeń wewnątrzgrupowych nie oznaczają automatycznie świadczenia usług. Aby dana czynność podlegała VAT jako usługa, musi istnieć stosunek prawny, w ramach którego jedna strona wykonuje konkretne świadczenie w zamian za wynagrodzenie. W analizowanej sprawie brak było podstaw do stwierdzenia istnienia takiego świadczenia.

Po drugie, zwróciła uwagę, że mechanizm korekt działa w obu kierunkach – cena może zostać zarówno obniżona, jak i podwyższona. Traktowanie każdej korekty jako usługi prowadziłoby do wniosku, że w niektórych przypadkach podatnik płaciłby za własne świadczenie, co jest sprzeczne z istotą podatku VAT.

Po trzecie, zaznaczyła, że samo ponoszenie kosztów, w tym kosztów gwarancji, nie może być utożsamiane z usługą. Zwrot kosztów ma znaczenie na gruncie VAT wyłącznie wtedy, gdy jest dokonywany w zamian za jasno określone i realne świadczenie.

W opinii zaproponowano przejrzyste rozróżnienie trzech sytuacji:

- jeżeli korekty stosowane w ramach rozliczeń wewnątrzgrupowych wynikają z rzeczywistego, odpłatnego świadczenia usług, mogą one podlegać VAT,
- jeżeli mają charakter jednostronnej korekty dokonanej przez organ podatkowy wyłącznie na potrzeby podatku dochodowego, zasadniczo pozostają bez znaczenia dla VAT,
- jeżeli natomiast korekty wynikają z umownie ustalonego mechanizmu zmiennej ceny i odnoszą się do konkretnych dostaw towarów, powinny być traktowane jako zmiana podstawy opodatkowania tej dostawy, zgodnie z art. 73 lub 90 dyrektywy VAT.

Zdaniem Rzeczniczki Generalnej, sprawa Stellantis Portugal mieści się w tej trzeciej kategorii. Oznacza to, że korekty ceny wpływają na rozliczenia VAT wyłącznie poprzez korektę podstawy opodatkowania dostawy, a nie poprzez wykreowanie odrębnego świadczenia usług.

Okiem ekspertki ABC Tax – Tetiana Startseva

Korekty cen transferowych od lat budzą istotne wątpliwości podatników, zarówno na gruncie podatków dochodowych, jak i podatku VAT.

Powyższa opinia ma istotne znaczenie dla praktyki, ponieważ wprowadza jasne rozróżnienie trzech sytuacji, w których w szczególności mogą występować korekty cen w rozliczeniach wewnątrzgrupowych. Takie podejście pozwala odejść od uogólnień i automatycznych ocen, koncentrując się na analizie konkretnego mechanizmu korekty oraz jej celu.

Opinia ta podkreśla, że korekty należy oceniać w kontekście ich rzeczywistego charakteru, a nie wyłącznie przez sam fakt ich dokonania. W konsekwencji skutki korekt na gruncie VAT powinny być każdorazowo analizowane z uwzględnieniem okoliczności konkretnego przypadku.

Na dzień publikacji niniejszej analizy TSUE nie wydał jeszcze wyroku w powyższej sprawie.

Tetiana Startseva
Młodszy Manager

tel. 61 852 58 45
tstartseva@abctax.com.pl

Cash-pooling – podstawa opodatkowania i moment poboru WHT

Wyrok NSA z 17 grudnia 2025 r. , sygn. II FSK 471/23

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła polskich spółek kapitałowych uczestniczących w transgranicznym systemie cash-poolingu. Rolę agenta systemu (pool leadera) pełnił podmiot zagraniczny. Mechanizm cash-poolingu opierał się na codziennym bilansowaniu sald rachunków uczestników, w wyniku czego dochodziło do transferów środków pomiędzy rachunkami spółek a rachunkiem agenta.

Na koniec każdego dnia roboczego agent dokonywał kalkulacji salda rachunku danego uczestnika, rozumianego jako różnica pomiędzy sumą jego należności i zobowiązań na dany dzień. Uczestnikom wykazującym saldo dodatnie naliczane były odsetki, natomiast uczestnicy posiadający salda ujemne byli obciążani odsetkami należnymi agentowi.

Istotne jest, że odsetki były kalkulowane na koniec każdego dnia roboczego, jednak ich faktyczne rozliczenie — poprzez uznanie bądź obciążenie rachunku danego uczestnika — następowało w cyklach miesięcznych, tj. na koniec miesiąca, na podstawie sporządzanego przez agenta miesięcznego zestawienia dziennych sald. Podatek u źródła był przy tym kalkulowany od kompensaty odsetek dodatnich z ujemnych.

W tym kontekście powstało pytanie czy podstawę opodatkowania podatkiem u źródła, zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 26 ust. 1 ustawy o CIT, stanowić będzie kwota faktycznie kapitalizowanych odsetek przez Spółkę, tj. różnica pomiędzy sumą odsetek naliczonych z tytułu generowanego w danym okresie salda ujemnego, a sumą odsetek należnych Spółce z tytułu utrzymywania w poszczególnych dniach roboczych salda dodatniego, która jest kwotą rzeczywiście zasilającą rachunek agenta.

Dyrektor KIS uznał, że nieprawidłowe jest stanowisko Spółki, zgodnie z którym podstawę opodatkowania podatkiem u źródła stanowi jedynie kwota faktycznie wypłaconych agentowi odsetek.

Stanowisko NSA

Podążając za wyrokiem WSA, NSA uznał, że prawidłowe jest stanowisko Dyrektora KIS, zgodnie z którym podatek u źródła nie może być kalkulowany jedynie od różnicy odsetek kosztowych i przychodowych. Podstawa opodatkowania nie powinna być bowiem pomniejszana o odsetki należne uczestnikowi od agenta.

Podkreślono jednakże, że do podstawy opodatkowania należy wliczać jedynie kwotę odsetek skapitalizowanych i wypłaconych, a nie również kwotę odsetek naliczonych (kalkulowanych), co zdaniem Sądów i Wnioskodawcy wynikało z interpretacji Dyrektora KIS.

NSA wskazał przy tym, że obowiązek poboru podatku u źródła powstaje dopiero w momencie „wypłaty", czyli faktycznego wykonania zobowiązania wobec zagranicznego podmiotu, do którego może dojść m.in. poprzez zapłatę, potrącenie czy kapitalizację. Samo naliczenie odsetek nie oznacza jeszcze powstania przychodu podatkowego.

Okiem ekspertki ABC Tax – Weronika Sydow

Wyrok NSA ma istotne znaczenie dla podmiotów uczestniczących w transgranicznych systemach cash-poolingu – wskazuje bowiem, że nie jest dopuszczalne pobieranie WHT wyłącznie od wyniku kompensaty / różnicy odsetek dodatnich i ujemnych.

Orzeczenie potwierdza w dodatku, że samo naliczenie odsetek nie powoduje automatycznie powstania obowiązku poboru podatku u źródła – WHT należy uregulować dopiero od wypłaconych należności.

Warto przy tym podkreślić, że cash-pooling rodzi również inne wątpliwości na gruncie podatku u źródła. Jedną z nich jest możliwość zastosowania zwolnienia bądź obniżonej stawki WHT, co wynika między innymi z trudności w ustaleniu rzeczywistego właściciela odsetek w tego rodzaju strukturach. Niezależnie od tych wyzwań, możemy wskazać na zakończone przez nas z sukcesem postępowania dotyczące zwrotu podatku u źródła od odsetek związanych z cash-poolingiem.

Weronika Sydow
Starszy konsultant

tel. 796 720 901
wsydow@abctax.com.pl

Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości transformatorów znajdujących się w budynku

Wyrok WSA w Gdańsku z 27 stycznia 2026 r., sygn. I SA/Gd 795/25

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła opodatkowania podatkiem od nieruchomości **(PON)** stacji transformatorowej znajdującej się w piwnicy hali produkcyjnej. Składała się ona m.in. z transformatora, rozdzielni elektrycznej, a także układów zabezpieczających.

Spółka we wniosku o interpretację wskazała, że stacja transformatorowa:

- nie posiada fundamentów,
- nie jest przytwierdzona do podłoża,
- nie była przedmiotem odrębnych robót budowlanych (nie uzyskano osobnego pozwolenia na budowę, nie dokonano zgłoszenia robót budowlanych – posadowienie transformatora zostało zrealizowane w ramach szerszego procesu inwestycyjnego, który obejmował m.in. budowę hali).

Spółka wprost wskazała, że transformator nie został wzniesiony w wyniku budowy ani montażu. Został on dostarczony w całości i ustawiony w docelowym miejscu.

Spółka powzięła wątpliwość czy i na jakich zasadach stacja transformatorowa podlega opodatkowaniu PON. Zdaniem spółki, stacja transformatorowa (transformator):

- nie jest obiektem wymienionym w załączniku nr 4 do UPIOL,
- pełni odrębną funkcję od linii elektroenergetycznych i tym samym nie powinna być kwalifikowana jako urządzenie budowlane bezpośrednio związane z inną budowlą tj. linią elektroenergetyczną (art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c) UPIOL),
- jest urządzeniem technicznym podlegającym opodatkowaniu PON wyłącznie w zakresie ewentualnych części budowlanych (art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d) UPIOL).

Stanowisko organu podatkowego

Organ (Prezydent Miasta Gdańska) zgodził się ze Spółką, że stacja transformatorowa (transformator) jest urządzeniem technicznym. Uznał jednak, że **stacja jest bezpośrednio związana z linią elektroenergetyczną** – wymienioną w załączniku nr 4 do UPIOL jako budowla – oraz jest niezbędna do jej użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Organ uznał zatem stanowisko Spółki za **nieprawidłowe.**

Stanowisko WSA w Gdańsku

Zdaniem WSA w Gdańsku, organ prawidłowo odpowiedział na zadane przez Spółkę pytanie.
Sąd dokonując wykładni pojęcia „robót budowlanych", wskazał, że montaż obejmuje również samo ustawienie obiektu na podłożu bez wykonywania prac przyłączeniowych. Zdaniem WSA w Gdańsku umieszczenie transformatora w budynku i jego podłączenie do sieci bez wątpienia wymaga montażu.

Jednocześnie Sąd podzielił pogląd Organu, zgodnie z którym stacja transformatorowa jest bezpośrednio związana z linią elektroenergetyczną i jest niezbędna do jej użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Biorąc jednak pod uwagę przedstawiony przez Spółkę opis stanu faktycznego, w którym jednoznacznie zaprzeczyła, aby doszło do montażu, niemożliwe było uznanie stacji transformatorowej za budowlę podlegającą opodatkowaniu PON na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d) UPIOL.

Okiem ekspertki ABC Tax – Aleksandra Ulążka

Opodatkowanie stacji transformatorowych znajdujących się w budynku pozostaje jednym z najbardziej spornych zagadnień na gruncie podatku od nieruchomości, zarówno w poprzednim stanie prawnym, jak i obecnie obowiązującym (od 1 stycznia 2025 r.). Wątpliwości dotyczą tego czy stanowią one element innej budowli podlegającej opodatkowaniu.

Kluczowe znaczenie w tym zakresie ma załącznik nr 4 do UPIOL, który zawiera katalog obiektów uznawanych za budowle. Wśród nich ustawodawca wymienia m.in. linie elektroenergetyczne. Jednocześnie przepisy przewidują, że inne urządzenia techniczne bezpośrednio związane budowlą podlegają opodatkowaniu PON.

Na tle aktualnej praktyki orzeczniczej widoczne jest utrwalanie się podejścia, zgodnie z którym transformatory traktowane są jako urządzenia budowlane związane z liniami elektroenergetycznymi. Sądy podkreślają, że transformatory stanowią niezbędny element systemu elektroenergetycznego i wraz z liniami energetycznymi tworzą całość, umożliwiającą prawidłowy przesył energii elektrycznej (sieć elektroenergetyczna nie mogłaby funkcjonować bez transformatorów).

Opodatkowanie transformatorów znajdujących się w budynku jako elementów sieci elektroenergetycznej potwierdzają m.in. wyrok WSA we Wrocławiu z 9 grudnia 2025 r., sygn. I SA/Wr 529/25 oraz wyrok NSA z 12 czerwca 2025 r., sygn. III FSK 87/24.

Aleksandra Ulążka
Konsultantka podatkowa

tel. 61 852 58 45
aulazka@abctax.com.pl

Jeżeli są Państwo zainteresowani szczegółowymi informacjami w tym zakresie lub naszym wsparciem,

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU!

Elżbieta Skurczak
Radczyni prawna | Partner w ABC Tax
tel. 533 336 434
eskurczak@abctax.com.pl

Tomasz Napierała
Doradca podatkowy | Partner w ABC Tax
tel. 797 720 901
tnapierala@abctax.com.pl

Natalia Chwała
Doradczyni podatkowa | Partner w ABC Tax
tel. 790 720 902
nchwala@abctax.com.pl

Weronika Sydow
Starszy konsultant
tel. 796 720 901
wsydow@abctax.com.pl

Tetiana Startseva
Młodszy Manager
tel. 61 852 58 45
tstartseva@abctax.com.pl

Aleksandra Ulążka
Konsultantka podatkowa
tel. 61 852 58 45
aulazka@abctax.com.pl

ABC Tax Sp. z o.o.
ul. Paderewskiego 6/7
61-770 Poznań

Kontakt
tel. +48 61 852 58 45
biuro@abctax.com.pl